VOLUME 57. FEBRUAR 1, 1965 No. 3. szám — 1965 február 1.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hírdettetnie kell az evangéliumnak mindden pogány népek között." (Márk 13:10.)

KIVÁLASZTOTT ÉS ELHIVOTT

Romlott volt én bennem minden,
Meg is haltam bűneimben!
Átok borult a valómra,
Kárhozatra voltam adva
Kárhozatra, rettenetes!
Gondolatnak is szörnyű ez!

Ámde jött egy szózat kegygyel,
S így szólt hozzám: "Ember kelj fel,
Kelj fel gyorsan a halálból,
Jöjj ki bűnöd nyomorából!"
Nagy, hatalmas, erőteljes,
Mégis kedves szózat volt ez!

Felébredtem hívásától,
— Nem a magam hatalmától,
Tudom kinek szava hangzott;
Aki üdvre kiválasztott,
Örök éltet nyújtott ingyen,
El is hívott erre éngem.

S mert a bűnnek rút fullánkja
Lelkem össze-vissza marta,
Ő eljött és meggyógyított,
Bűnömből megigazított.
És most készen tart az üdvre,
Oltalmazva áldva, védve.

Mindezt tudva, mondjad lelkem,
Milyen érzet lakjék bennem?
Hála, hála, örök hála,
Bemerülök irgalmába,
Élek az én Megmentőmnek,
Megváltómnak, Istenemnek!

Csapják testvér hagyatékából

UTAZÁS JÉZUSSAL

MÁTÉ 8:23-37

Ami Bibliánk ezen rövid öt versében van megörökítve, igen nagy szerepet játszott akkor a tanítványok életében és nagy szerepet játszik ma a mi életünkben is. Az eseményt három evangélista írta meg, Máté, Márk és Lukács — teljesen függetlenül egymástól. Jézus egész nap el volt foglalva tanítással és gyógyítással, annyira, hogy semmi másra nem jutott ideje. A nap alkonyán, éhesen, szomjasan, kimerülten adta az utasítást tanítványainak: "Menjünk át a tulsó partra!" Nagyon óhajtotta a pihenést, míg a kis halászhajó lassan a tengeren eléri a tulsó partot. A tanítványok a Mesterrel mind felszálltak a hajóra és elindították a túlsó part felé. Jézus a hajó hátsó részén talált helyet a pihenésre. Ő nem csak Isten volt, hanem valóságos ember is, akinek a pihenésre, ételre, italra éppen úgy szüksége volt, mint nekünk.

A tengeri útnak a feléig sem jutottak el, mikor hirtelen nagy vihar támadt. A négy veterán halász tanítványa Jézusnak több tengeri vihart éltek át, bátorították a többieket: "Nem fog ez sokáig tartani, elmegy, csak legyünk nyugodtak!" De a vihar ahelyett hogy csendesedett volna, inkább fokozódott. Minden oldalról csapkodta a hajó oldalát, sőt még a fedélzetén is gyakran átcsapott s a víz emelkedett a hajó belsejében. A halászok összeszedték minden tudásukat, bátorságukat és erejüket, hogy valamerre partra vezessék a hajót. Azonban amint a megvadult hullámok nyomása alatt recsegett-ropogott a hajó, ők is elveszítették bátorságukat és halálfélelem ült a homlokukra. Hiába fordították a kormánykereket bármilyen irányba, a hajó mindíg más irányt vett, mert a kis hajó a hullámoknak teljesen játékszerévé lett utasaival együtt. Mind halálverejtéket éreztek legurulni a testükről. A Mester pedig nyugodtan aludt egy fejaljon.

Ez nem olyan alvás volt, mint Jónás prófétáé, aki megtagadta az engedelmességet Isten iránt és menekült a kötelessége elől. Jónás kész volt meghalni, elsülyedni a hajóval inkább, mint a pogány Ninive város lakosságának prédikálni. Jézus teljesen biztonságban érezte magát a veszélyben azért, mert nem egy tehetetlen, elfogult, ferdén gondolkodó ember, hanem a teremtő Istennek társa és egyszülött Fia volt, akinek volt hatalma a természeti erők felett is.

Jézust követték tanítványai folytonosan már hosszabb időn keresztül. Megismerték úgy, mint a legjobb orvost. Ismerték hatalmát a halottak feltámasztásánál. Látták mikor öt zsemlével és két kis hallal sok ezer egyént vendégelt meg a pusztában. Vele voltak, mikor ördögöket űzött ki emberekből és a bélpoklosokat nem engedte magához jönni se, elküldte a papokhoz s útközben megtisztultak. De azt még nem tudták, hogy van hatalma a tenger felett is. Azért kellett a tanítványoknak a tulsó partra evezni Jézussal.

Márk evangéliuma szerint szemrehányó szavakkal keltették fel: "Mester, nem törődöl vele, hogy elveszünk?" Máté szerint: "Uram ments meg minket!" Lukács szerint: "Mester, Mester, elveszünk!" A felkeltésnél nem egy tanítvány, hanem mindenki beszélt kétségbeesett zavarukban. A Mester felkelt, megdorgálta a szelet és a tengert, s nagy csendesség lett, a tanítványok csodálkozására. Itt fényesen bebizonyította Jézus Istenségét a tanítványok nagy örömére, mellyel megmentette életüket.

Amint tanulmányozzuk ezeket az eseményeket, azt gondoljuk: milyen boldogok lehettek Jézus tanítványai abban az időben. Vele jártak, Vele éltek három esztendőn keresztül... Látták követésében a csodálatos dolgokat. Hallották a legnagyobb tanítót beszélni úgy, ahogy ember azóta a mai napig sem beszélt. Akármerre járt, mindenütt csak jót cselekedett.

Jézus megígérte tanítványainak: "Ime én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig." (Máté 28:20.) Ismét ezt mondja a Biblia: "Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz." (Zsid. 13:8.) Mi tudjuk ma tapasztalatból is, hogy Ő a követőivel van és jár velük minden napon, úgy, mint a múltban. Szent Lelke által minden jóra elvezérel és mindenre megtanít, amire szükségünk van. Ő minden követőjének valamikor ezt mondotta: "Jöjjetek énvelem keresztül az életnek tengerén a túlsó partra." Azt is megmondotta miért? Azért, mert ebben a mindenféle bűnökkel beszennyezett világban nincsen örök otthonunk. Itt csak jövevények vagyunk és bújdosók, míg Istennek kegyelme itt tart. Jövendőt keresünk, melynek építője maga Isten. (Zsid. 11:10.) Jézus megígérte hűséges követőinek: "Elmegyek, — hogy helyet készítsek nektek." (Ján. 14:2.) Inne a mi szívünk Istenhez, a mi jóságos mennyei Atyánkhoz vágyik. Nekünk oda kell menni a mi Atyánkhoz, Megváltónkhoz, Jézushoz és azon sok millió megdicsőült szentekhez, kik epedve várnak a tenger túlsó partján lévő dicső kikötőben.

Az Őbenne őszintén hívők, kik újjászülettek, tudják hol van az a hely. Ott, ahol a teremtő Istennek királyi széke van. Azon ország, melyet angyalokkal, szeráfokkal és kerubimokkal népesített be. Ahol a megdicsőült lelkeknek sokasága van. Ott van, ahová Jézus visszament helyet készíteni követőinek; nem ideiglenest, hanem örökkévalót. Ott, ahová nem mehetnek be a házasságtörők, irígyek, gyilkosok, részegek, hazugok, fösvények, stb. (Gal. 5:19-21.; Jel. 22:15.) Ott lesz az igazi élet, amelyről a Biblia ezt mondja: "Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek." (I. Kor. 2:9.)

Az oda kívánkozók előtt az a nagy kérdés: Hogyan lehet oda jutni? — Feleletül szolgál az említett történet. Ha Jézus nem lett volna tanítványaival a viharban, soha nem érték volna el a túlsó partot. Jézus segítsége nélkül mi sem érhetjük el. Nekünk őt be kell venni a mi hithajónkba az újjászületés által s kedve, vagy szent akarata szerint kell élnünk, hogy el ne hagyjon minket. Át kell adjuk életünk kormánykerekét Neki s engedjük úgy kormányozni életünket, amint Ő akarja és nem úgy, amint mi.

Ez nem jelenti azt, hogy azután minden próba, vagy kísértéstől mentesítve leszünk. Nem mentette meg azoktól közvetlen tanítványait sem, de ott volt velük a viharban és segített. Jézus nélkül el vagyunk veszve örökre; Övele bejutunk a dicsőségbe.

Vedd Krisztust hithajódba be
Teljes bizalommal!
Hajózzál bátran és el, el,
Minden aggodalommal.
Csapdossa bár hullám rajta
Élted hajóját id' oda,
S magasra nyalja habja,
Nyugodt lehetsz, ne bántson ez,
Hajódat Ő nem hagyja!

ÉRDEKEI A HUSZADIK SZÁZAD EMBEREINEK

II Tim. 3:1-5.

Irta és felolvasta a Diakónusok Konferenciáján, Cleveland, Ohio-ban Rev. Molnár Antal Detroit, Mich.-i lelkipásztor. Közkívánatra közöljük

Minden századnak megvan a maga különlegessége úgy a Krisztus előtti, mint a Krisztus utáni időben. A keresztyén világ két vonalon ismeri az eseményeket; bibliai és történelmi vonalon, s mindíg a Biblián keresztül figyeli a világ eseményeinek folyását és így győződik meg arról a nagy igazságról, hogy minden történelmi esemény szálai a Bibliához vezethető vissza. Például: Salamon király jóbarátságban volt Hirámmal, Tirus királyával, aki fát, követ és mesterembereket is adott Salamonnak. Ez a szigetváros meggazdagodott, de el is kevélyedett: "Várat épített magának Tirus és annyi ezüstje rakáson, mint a por és aranya, mint az utcák sara." Zak. 9:3, Ezékiel 26:12. versben azt olvassuk felőle: "És prédára hagyják gazdagságodat és elragadozzák áruidat és letörik kőfalaidat, s gyönyörűséges házaidat lerontják és köveidet és fáidat s még poraidat is a víz közepére hányják." No és mi történt? Ez a szomorú jövendölés beteljesedett: Miután Nabukodonozor zsidóországot leigázta, Tirus ellen fordult és 13 évig ostromolva, nagyon megrongálta. Később Nagy Sándor vette ostrom alá s mivel makacsul ellentállt, bevétele után teljesen leromboltatta és minden építőanyagát a házak omladékaival együt a tengerbe hányatta. Ez csak egyetlen párhuzam a bibliai jövendölések és a történelmi események között.

Nézzük meg a huszadik század embereinek érdekeit: *Politikai vonalon.* Századunkban olyan események zajlottak le és vannak vajúdás alatt, amelyekről a múlt században álmodni se mertek volna. A politikai tűz szüntelen ég. Már átéltünk két rettenetes háborút. Ez a tűz felolvasztotta az angol gyarmatok rabláncait annyira, hogy ma már csaknem egyedül áll a szigetország. Összeomlottak évszázados királyságok azon politikai nézet alatt, hogy az örökös uralkodók helyett jobbak lesznek az időközönként választott elnökök. Ez a nézet csak valahol vált be. A valóság az, hogy az örökös királyok helyett örökös elnökök uralkodnak. Ezeknek kicsiny a saját birodalmuk, sőt még az egész föld is. Igy az égitesteket akarják meghódítani s ebben a vakmerő kísérletezésben elkevélyednek. Századunk technikai fejlődésének nagyobb százaléka politikai célt szolgál. Pl.: Még 1945 szept. 12-én közölték a francia lapok, hogy egy teáscsészényi merkuriumot atommozdonyba építve, 120 vagonból álló szerelvényt lehetne szállítani 45-ször New Yorkból San

Franciscoba és vissza. Egy tudós pedig azt mondja: I gramm atomanyagnak az energiája egyenlő 25 millió kilowattórával, vagyis Svájc összes elektromos központjainak egy napi termelésével. Ha ezt akotó erőre használnák fel, nagy áldására lehetne az emberiségnek. A rosszra való fejlesztés megállítását hiába követelik egymástól, semmi remény a megegyezéshez. Miért? Mert az utolsó idők emberei nemcsak "vakmerők", hanem "kérlelhetetlenek" is. Aztán, akik majd túlélik az atomfegyverek pusztítását, előveszik majd a Bibliájukat és olvassák:: "Az akkori világ vízözönnel elboríttatva elveszett." "A mostani egek pedig és föld ugyan ezáltal a szó által kíméltettek meg és tüzek tartattak fenn." "...az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig a hőségtől felbomlanak és a föld és a rajta levő emberi alkotások többé nem találhatók." Politikai vonalon ezt a pusztítást keresik a huszadik század emberei.

"Egyetemes egyházi" vonalon is nagyon érdekes eseményeket lehet megfigyelni. Amióta elfajulva, különféle külsőségeket, cifraságokat hoztak be az egyházba, Libérius (366) püspök pedig behozta a pogányságból a gyertyákkal való körjáratokat; Első Leó (450) kötelezővé tette a fülbegyónást; Nagy Gergely (600) a tisztító-tűz tanait terjesztette és az odajutottak kínjainak enyhülését mise által, de jól megfizetve; 431-ben Nestórius püspököt száműzték, mert szembehelyezkedett a "Mária Istennek anyja" elnevezéssel; Nagy Konstantin áttérése után a külső cifraságok mellé bekerültek a képek is a templomokba és sok más, amiknek megemlítésére nincsen elég időnk. Elszakították magukat tőlünk, mint bibliai igazságok mellett megmaradt kissebbségtől és csak a legcsekélyebb feltűnést keltés nélkül kerülhettük el bosszúállásaikat egész a 15-ik század reformálásáig. De tovább "eretnekek" voltunk szemeik előtt; ma egységesítő tárgyalásokra hívnak bennünket és nem élnek velünk szemben azzal a ravaszsággal, amelyel éltek Husz Jánossal szemben. Megjelennek protestáns gyűléseken és előadásokat tartanak. Pl. A Magyar R. lelkész egyesület évi konferenciáján Király Kelemen római k. ferences rendi páter tartotta a legérdekesebb előadást: "Kijelentjük — mondotta — aki szereti Krisztust, imádkozik a kereszténység egységéért. A keresztény egyházak egységének alapja és előfeltétele az igazság, ennek velejárója a szeretet. Amikor igazságot említünk, azon természetesen a teljes igazságot értjük... A múltban egyik alapvető hiba éppen abban állt, hogy mindkét fél részlet-igazságra hivatkozott és erről a téves alapról cáfolták egymást." "Ma egységesen hangzik fel a szó mind a protestáns, mind a katholikus részről: lelki megújhodásra, krisztusibb életre van szükségünk. Hite ellen, Krisztus ellen vét, aki keresztény testvérét nem megnyerni, hanem legyőzni akarja... Eszmecserékre és nem vitákra van szükségünk."

Aztán itt egy másik nagyon érdekes híradás is: Angliában az Anglikán Egyház és az Orosz Orthodox Egyház vezetői Canterbury katedrálisban — az oltár előtt — megesküdtek, hogy a keresztény világ egységéért fognak harcolni. Az orosz pátriárkák történetében ez az első eset, hogy nem orosz szertartásban vettek részt.

A vatikáni gyűléseken afölött vitatkoznak a bíbornokok, hogy a Mária-kultuszt eltöröljék, vagy valami más nevet adjanak neki. És csak az olasz és spanyol egyháznagyok állnak mellette.

Ezek az események szinte csodaként jelennek meg a mi századunkban és ez nemcsak egyszerű figyelemkeltés kell legyen előttünk, hanem komolyan azt kell keressük benne, hogy Istentől jönnek-e az egyesítés gondolatai, vagy ezzel csak magukat akarják valakik kiemelni. Ha isteni eredetűek, akkor feltétlen kell legyen valami isteni végzésnek is mögöttük.

Ez előtt elkárhozással fenyegették híveiket, ha más felekezetű templomba mertek menni. Ma: Richard Cushing bostoni katholikus érsek felhívja a katolikus ifjúságot, hogy minél nagyobb számban jelenjenek meg Billy Graham protestáns lelkész evangélista beszédein.

Társadalmi vonalon is vessünk egy pillantást századunk embereinek érdekeire.

Nem vagyok pesszimista és nem ilyen szemszögből nézem a társadalmi életet. Hihetetlenül sok előnyt ért el századunk népe a társadalmi vonalon. A feltalált gépezetek nagyon sokban könnyítették az emberek munkáját és mégis csak egy parányi része válaszol a "hogy van?" kérdésre megelégedetten. Ma éppen annyira kimerültek az emberek, mint régen, amikor nehezebben dolgoztak. Kimerítik magukat haszontalan szórakozással társaságokban és sok esetben egymás kihasználásával. Bár azt hangoztatják, hogy szeretnek mindenkit. De a valóság az, hogy magukat szeretik legjobban: "Az utolsó időben lesznek az emberek magukat szeretők." Talán soha nem voltak az emberek annyira érdektelenek mások iránt, mint napjainkban. Egymás terhét nem segítenek hordozni, de örülnek, amikor mások összeroskadnak terheik súja alatt. A pénzt mindíg szerették az emberek, de talán soha nem vívtak érte harcot, mint ma. Az üzleti életben verseny pályán szaladnak az emberek s lehetőleg úgy, hogy egymást félúton elgáncsolják. A pénz szeretése következtében rablások és gyilkosságok történnek. Kereskedelmi szerződések megsemmisítése és általában a pénzhez való ragaszkodás olyan nagy mértékben emelkedett, hogy örökös nincstelenséget kiabál még az is, akinek sok esztendőre eltett javai vannak. Látják a hiányt sok helyen és tudják is, hogy segíteni kellene, de mindíg a másokéból szeretnének adni. A magukéból esetleg azt, ami elveszőfélben van... Ez az egyik oka annak is, hogy magyar gyülekezeteink az utolsó rugásra emelik nehezen elfáradt lábaikat. Csodálatosan romlottak el itt olyanok is, akikről a legjobb egyháztámogatók bizonyságot tette, azok, akik otthon ismerték őket. A pénz érdekli korunk embereit, pedig ez olyan veszedelmes valami, hogy egy centes eltakarja előttünk azt a hatalmas égitestet, amelyet napnak ismerünk és olyan óriási nagy, hogy 1,300,000-szer lehetne benne elhelyezni a földet — mondják a tudósok. De mit mondhatunk a társadalomról erkölcsi vonalon? Szégyenteljesen a romlás mélységébe szülyedt, hogy nemsokára csak próbaházasságokat fognak kötni. Noé idejéhez hasonló korszakban élünk, ami más szóval azt is jelenti, hogy bűntetésre emeli fel karját az áldásokat osztogató igazságos Isten. Ezt a bűntetést keresi, sőt egyenesen provokálja is korunk emberisége.

Egyházi vonalon is tekintsük meg a huszadik század embereit. Egyház van nagyon sok és egyháztag is sok millió. Csak keresztyén van nagyon kevés. Egyik felekezet pásztora, akinek hatalmas gyülekezete volt, azt mondta: "Gyülekezetem 75 százaléka el van veszve." Egy másik pedig ezt: "Gyülekezetem 50 százaléka el van veszve." Siralmasan hanyatlanak a keresztyén egyházak. Egyiket reformálni kellene ismét. A másikból a kereskedőket és dorbézolókat kellene kikorbácsolni. A harmadiknak oda kellene kiáltani: "Az a neved, hogy élsz és halott vagy!" A negyediknek pedig ezt: "Első szeretetedet elhagytad!" és így mehetnék tovább. De hol van a hiba? A családi otthonokban s onnan terjed tovább. Az otthonok házioltár nélkül állnak annyira, hogy a házi istentisztelet egyenesen ismeretlen. A vasárnapi iskolai tanítás felesleges. Imaóra szükségtelen. Bibliaórák ismeretlenek. Egy vasárnap kétszer templomba menni nagyon sok. "...megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét," vagyis külsőleg alázatosaknak látszanak, de belül csak színlelik a világosságot és a keresztyéni életet." "Ellene állanak az igazságnak," "...a hitre nézve nem becsületesek." Hittől való elszakadást nem is annyira, mint inkább elhajlásokat és kilengéseket lehet látni nagy általánosságban és azt, hogy az egyháztagok "inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői." Nagyon sok lelkész pedig nem hivatásból, hanem csak hivatalból lelkész és így csak addig, amíg a szószéken van. De, ha a Szentírásban keresünk ezekre magyarázatot, hamar meggyőződünk arról, hogy Krisztus második eljövetelének rügyfakadásai ezek. "Aki végig megáll, az megtartatik."

Családi vonalon is nézzük meg századunk embereit. A sok isteni rendelésekből alig maradt meg valami annyira változatlanul, mint a házasság. Ez nem is csoda, mert Ádám érzi, hogy élete félszeg és szeretetét nem élheti kifelé, mivel hiányzik belőle Éva, aki szintén hontalan és vágyik vissza oda, ahonnan kilépett. Ez nagyon is helyénvaló eljárás így. Hanem a nagy kérdés az, hogy Évát nem előzte-e meg valaki érdemtelenül és nem fertőzte-e meg az otthont, amíg ő távol volt? Viszont, vajon Éva olyan tiszta-e, mint volt akkor, a-

(Folytatás a 6-ik oldalon)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE GÁBOR
764 Kossuth Road
Palm Bay, Florida.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

AZ IDEGEN ISTENEK

"Én vagyok az Ur, a te Istened, — ne legyenek idegen isteneid előttem."
II. Móz. 20:2-3.

Ezt a parancsolatot úgy olvassuk, mintha csak a régi héberekre vonatkozna és intené őket Isten, hogy tartózkodjanak a szomszéd pogány népek bálványainak imádásától. Azonban mi mindnyájan ki vagyunk téve naponként ma is annak, hogy némi bálványocskákat hordozzunk és azokat tiszteljük.

Először csak Isten mellett imádjuk azt és később nagyobb tiszteletet, hódolatot adunk azoknak, mint Istennek; energiában, pénzben és időben. Azok foglalják később el Istennek a helyét teljesen. A bálványok lehetnek különböző anyagból készült szobrok, melyeket az ember tisztel és imádkozik előtte. Lehet az vagyon, pénz, autó, sport, vagy a természet imádása Isten helyett. Ezeken kívül lehetnek rossz szokások, bűnös szenvedélyek hasonlóképpen. Isten nem tűr meg maga mellett valaki, vagy valami másnak a szeretetét, amely csak Őt illeti meg.

Istenben hinni és kívüle isteneket nem imádni azt a legfőbb igazságot jelenti, amelyből és amely által minden él, lelkünk mélyébe fogadjuk. Őt feltétlenül minden dolog központjába helyezzük és ne ceremóniák által tiszteljük, hanem őszinte tiszteletünk és szeretetünk kifejezésével.

Isten minden más feletti szeretetünket kéri tőlünk; Jézus maga is ezt mondotta: "Szeressed a te Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből!" (Máté 22:37.) Ha ezen a mérlegen megmérjük a mi szeretetünket Isten iránt, lehetséges az Ő keze nekünk is ezt írja a falra: "Mene, Mene, Tekel, Ufarszin!" — Vagyis a mi szeretetünk megméretett, de híjával találtatott és vállalnunk kell annak következményét, mint Belsazár királynak. (Dan. 5:30.)

Tartsunk nagytakarítást lelki házunkban, hányjuk el mindazt, amit nem szeretnénk, hogy Jézus eljövetelekor meglásson nálunk. Ne tegyünk semmi olyat, amelyről bizonyosak vagyunk, hogy Jézus nem tenné, ha a mi helyzetünkben volna. Tegyük meg mindazt, amivel örömet szerezhetünk a mi Urunknak. Sokszor nehéz megtenni, mert hozzánk vannak nőve, nagyon szeretjük. Ugy vagyunk vele, mint az alábbi történet főszereplője:

New York városában egy német katholikus asszony elejtette az olvasóját és a rajta lévő keresztet, a feszülettel eltörött, melyet negyven éven át hordott a nyakában. Keservesen sírni kezdett, mert az ő Krisztusa eltört. Nagy szomorúságában meglátogatta szomszédját, aki szintén német volt, de vallására baptista. Amint elpanaszolta neki szomorúságát, azt mondotta a baptista nő vígasztalására: Ne búsulj azon kedves szomszéd, hanem tegyél úgy, mint én tettem. Én az én Krisztusomat nem a nyakamban, hanem az én szívemben hordozom és nincsen kitéve annak, hogy összetörjön, avagy elvesszen. A nő nemcsak megvígasztalódott, hanem elfogadta szomszédja tanácsát és szívébe fogadta Jézust.

—0—

NÉMA BIZONYSÁGTÉTEL

Sok esetben a hallgatag bizonyságtétel súlyosabb, hatásosabb, mint a bő beszéddel, vagy hangos szavakkal, művészies előadással eszközölt. Maga Jézus is ezt a metódust használta a főpapok és Pilátus előtt ártatlanságának bizonyítására.

Olvastam két festőművészről, kinek képei 1878-ban a párisi kiállításra kerültek. Az angliai művész állandóan magyarázott művei kiváltságáról, a festék minőségéről és a színek összetételéről a járókelőknek. Míg az ausztriai teljesen hallgatag volt. Azonban mikor a bírák osztályozták a festményeket, az ausztriai művész kapta meg az első díjat és a velejáró kitüntetést.

Igy van ez a lelki életben is. A néma bizonyságtételnek, vagyis cselekedeteinknek mindig hangosabban kell beszélnie keresztyénségünkről, Istennel és országával szemben való hűségünkről, mint a mi beszédünk. A templomban való pontos és rendszeres megjelenésünk, Bibliánk asztalunkon, jókedvű adakozásunk, masszív magatartásunk az ördög minden kísértésével szemben, mind néma bizonyságtételünk Krisztus igazsága mellett, vagy egy egyszerű kereszt köznséges háznak a tetején.

A zsoltárírónak adott az Ur fület hallani az egymás után következő napok és éjszakák beszédét. Valószínüleg búcsúztak egymástól úgy, hogy az örökkévalóságban ismét találkozni fognak.

Jézus ezt mondotta tanítványainak: "Ugy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jócselekedeiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat." (Máté 5:16.) — Tehát Ő is azt akarta, hogy cselekedeteinkkel beszéljünk.

—0—

GYÜLEKEZETI TAGSÁG

Minden új testamentumi gyülekezet csak olyan erős, amilyen a tagságnak a hite. A hit cselekedetek nélkül meghalt önmagában. (Jak. 2:17.) Hogy kinek milyen hite van, az meglátszik az ő cselekedeteiből. A következő dolgok annak fokmérői: Isten szent ügyéért való áldozás időből és pénzből. Ezek nélkül bizonyságtételeink üresek, hatástalanok, senkit nem indít meg. Imaéletünk, melynek fokozására megragadunk minden alkalmat. Valamint a bűnös lelkekért való kitartó, komoly imánk és megmentésükre való törekvésünk. Nemcsak itt, de a mennyben is csak úgy leszünk boldogok, ha minél többet látunk rokonaink, barátaink, szomszédaink és ismerőseink közül magunk körül. De ha komolyan nem segítünk azoknak Isten megismerésében, a haszontalan szolgának sorsára jutunk. (Mt. 25:30.)

A Krisztus gyülekezetének tagja kivétel nélkül Isten választott népe, királyi papság, szent nép, hogy hírdessék az Ő nagyságos dolgait. (I. Pét. 2:9.) Az ilyeneknek céljukat azonosítaniok kell Isten céljával, ki minden embert üdvözíteni akar. (I. Tim. 2:4.) A templomba való összejövetelünk is hírdeti nagyságos dolgait, az onnan való elmaradásunk pedig megtagadja Őt.

Isten kegyelmével minden egyes megtartó erőt is nyert, melyre Jézus ezt mondotta: "Ti vagytok a földnek savai; ha a só megízetlenül nem jó semmire." (Mt. 5:13.) Csak egy mód van arra, hogy e világot átformáló, megízesítő erőnket elveszítsük, ami ez: Ha vele folytonosan nem sáfárkodunk.

"Serkenj föl, serkenj föl, öltözd fel a te erősségedet Sion" — mondja Ésaiás próféta. Ébredjünk fel mindnyájan hivatásunk teljesítésére, mert az idő bizonytalan és rövid; a napok gonoszak.

—0—

"HOGY AKAROD, HOGY ISTEN BÁNJON VELED?"

LUKÁCS 15:11-24.

Embertársainktól mindíg a legjobb bánásmódot követeljük. Azt akarjuk, hogy akiket mi alattvalóinknak tekintünk, tisztelettel viselkedjenek velünk szemben még akkor is, ha nem vagyunk tisztességesek. Ha valakivel valaha jót tettünk, elvárjuk, hogy alázatos hálá-

val bánjanak velünk egész életükben. De hogy akarjuk, hogy Isten bánjon velünk? Elvárjuk, hogy rendkívüli bánásmódban részesítsen azért, mert már régen járunk a templomba és egész életünkben elég sok pénzt adtunk munkájára? Pedig lehet, hogy nem is olyan sokat adtunk, ha összehasonlítjuk azzal, amennyit másra költöttünk.

Isten a legjobb bánásmódban akar bennünket részesíteni. De a mi életünk, eljárásunk határozza meg, hogy Isten bánásmódja mit eredményez a mi részünkre. A tékozló fiú és édesapja világosan bizonyítja ezt. Figyeljük meg —

I. A GONOSZ INDULAT ÉS ÉLET AZ ATYA JÓ BÁNÁSÁT ELRONTJA. Azt mondja a fiú: "Atyám, add ki a vagyonból a rám eső részt." Az apa kiadta. Jól bánt fiával. Azt adta neki, amit kért. De a fiú nem volt jóindulattal. Gonosz vágyak, tervek uralkodtak benne. Az apa jó bánása átok lett részére. Isten jó mihozzánk is. Soha nem kapott nép többet, jobbat, mint mi. Ifjainknak soha nem volt jobb alkalmuk a boldogulásra. De hányan elpusztítják testüket, lelküket feslett élettel. Ez nem fog jobbra változni addig, míg az ember meg nem változik. Addig, míg az ember hajlandó "disznók között élni és moslékra vágyakozni," nem lesz jobb sorsa.

II. A MEGTÉRT, MEGVÁLTOZOTT ÉLET TÖBBET KAP, MINT AMIT REMÉL, VAGY KÉR. A megtért fiú azt mondja — v. 17-19. — "Bánj velem úgy, mint béreseiddel." De mikor hazaérkezett, az apa nem engedte, hogy azt mondja. Elég volt a bűn beismerése — v. 20. — Az apa jobban bánt vele, mint amit kért. Visszafogadta fiának. Így bánik Isten velünk, ha megtérünk, újjászületünk. Nem kell, hogy mi mondjuk Neki, hogy miként bánjon velünk. Nincs jobb atya nálánál. Legyünk engedelmes gyermekei.

Molnár B.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Kocsis, Elizabeth
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

AZ ÖLTÖZET SZEREPE

Mindennapi életünkben van-e szerepe öltözékünknek, ruházatunknak, arról többféle a vélemény, sokféle a meglátás. Kétségtelen, hogy öltözetünk sok esetben kifejezője belső világunknak. A ruha sokszor nemes egyszerűséget, kifinomult ízlést képvisel, előfordul, hogy feltűnési szándékot takar, a gondozatlan külső viszont nem sok megnyerő elismerést biztosít viselőjének.

A közelmúlt század történetének lapjain két esetet jegyez fel — a többek között — ami a fenti gondolatoktól bár egészen eltérő, de mint öltözet igen fontos befolyással volt, nem viselőjére, hanem környezetére.

Oroszországban történt. Egy rosszul öltözött, tépett, rongyos ruhájú férfi lépett be egy könyvkiadó cég üzlethelyiségébe. Zsebéből előhúzta kéziratait és kiadásra ajánlotta fel a kiadónak. A kiadó nem sok ügyet vetett a rosszul öltözött emberre — hiszen ruháján keresztül nézte az embert — s a könyvkiadás gondolatával nem is foglalkozott, egyszerűen elutasította kérelmével a hozzá fordulót.

A férfi, mialatt összeszedte kéziratát, szerényen megjegyezte: "Sajnálom... pedig a közönség tudtommal kedveli írásaimat..."

"Hogy hívják önt?" — szólalt meg a könyvkiadó.

"Tolstoj" — hangzott a szerény felelet.

Oh, most már boldogan állt volna rendelkezésére a kiadó, de Tolstoj minden megjegyzés nélkül csendben távozott.

A reformáció nagy hőse, Luther Márton, érvelései, hitvitái harcaiban megfáradva, reménytelenül, elcsüggedve és szótlanul viselte lelke nagy terhét.

Élettársa, a csendes, szerény Bora Katalin lelkét is érintette férje nehéz terhe. Érezte valamit tennie kell, valamit, amivel férje segítségére siessen. Tépelődött... mégis egy csendes asszony, egyszerű szavaival miként állhat a nagy szónok elé?

Egy gondolata támadt. Másnap reggel gyászruhába öltözött, s úgy jelent meg férje dolgozószobájában.

Luther Márton megdöbbent. "Ki halt meg?" — kérdezte gyászruhás feleségét.

"Meghalt a jó Isten!" — volt Bora Katalin válasza.

Luther Márton megértette felesége válaszát, s a gyászruha mondanivalóját az ő számára, ráeszmélt a csüggedés között csak akkor jöhet kétségbeesés, ha meghalt a jó Isten. Ez a pár szó, mint hatalmas prédikáció töltötte be szerepét, előzte a kételyt, új erőt adott a további küzdelemhez, a reformáció diadalához.

Priscilla

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

SAO PAULO, BRAZILIA

Jóságos mennyei Atyánk ezévben sokféleképpen bebizonyította hűségét gyülekezetünkkel szemben, melyért törekszünk örökre hálásak lenni Vele szemben.

December 7-én este alámerítési ünnepélyünk volt az Ur kegyelméből, amikor három ifjú követte az Ur Jézust a hullámsírba, miután nyilvánosan bizonyságot tettek az Ur Jézusban való hitükről. Templomunk teljesen megtelt ezen alkalommal érdeklődő lelkekkel. Köztük voltak sokan olyanok, akik először láttak bibliai keresztséget és először hallottak evangéliumi prédikációt. Ének- és zenekarok szépen kivették részüket a szolgálatból, amit a jelenlévők nagy élvezettel hallgattak. Az est nemcsak a mennyben, hanem itt a földön is felejthetetlen lelki ünnep volt. Mindenért legyen a dicsőség Istené.

Karácsony. — Karácsonyi ünneplésünk is rendkívül áldásos volt. Különösen az fokozta örömünket, hogy tágas templomunk zsúfolásig megtelt hallgatósággal. Legnagyobb sajnálatunkra többnek nem voltunk képesek ülőhelyet adni. A zene- és énekkarok ismét jó szolgálatot tettek az Urnak és a jelenlévőknek. Emellett volt egy társas előadás és szavalat és ének többek által, melyek élvezetessé, változatossá és gazdaggá tették a karácsonyi programunkat.

Misszióállomás. — Még megemlítem azt is, hogy gyülekezetünk december első vasárnapján, innen kb. 20 kilométerre egy új missziót nyitott, ahol minden vasárnap délelőtt istentiszteleteket fogunk tartani portugál nyelven. Vasárnap iskolát ott már néhány év óta tartunk és a rendes megjelenők száma felment harmincra is. Dec. 20-án tartottuk ott karácsonyi programmunkat és 75-en voltunk jelen.

Most azon fáradozunk, hogy egy megfelelőbb helyet béreljünk ki a lelki munka végzésére. Kérem a testvériség imáját érettünk.

Nagy István prédikátor

—0—

TAPASZTALATAIM

Zsolt. 19:15.

Kedves testvéreim! Midőn a közelmúltban megbetegedtem és orvosom megállapítása szerint kórházba és operálás alá kellett mennem, azt gondoltam, koromra való tekintettel, a mennyei Atyámtól megkaptam a Hazahívómat. El is készültem reá. Orvosom felnyitotta belsőmet és egy komoly vágással 5 félére operált meg. Utána, amint felnyitottam szemeimet, az orvos ezt mondta: "Minden nagyon jól sikerült. Révy, tudod-e, hogy téged ott fenn valaki nagyon szeret?" "Tudom — mondottam, — az a valaki szeretett engem, mielőtt én tudtam volna Őt szeretni."

Mikor 24 éves koromban kezdtem keresni

lelkem megnyugtatására az Istenhez vezető utat, Jézus irányítását fogadtam el — 55 évvel ezelőtt, — miszerint Ő ezt mondotta: "Én vagyok az Ut, az Igazság és Élet." (Ján. 14:6.) Áldom ezért az én jó Atyámat. Milyen jó ilyen egészségi állapotban érezni velemlétét és segítségét.

Most értem csak azt, hogy miért mennek ki sokan a pogányok közé, ahol sok nélkülözésen, szenvedésen és veszélyen mennek keresztül. Hol sokszor százával kaszabolják le őket ártatlanul. Miért? Azért, mert meg vannak arról győződve, hogy az igazi élet e földön csak az Ur Jézus szolgálatában van. Jézussal győznek úgy az életben, mint a halálban. Azért mi is hűségesen tartsunk ki Jézus követésében, hogy lelki károkat ne szenvedjünk. Én is megtanultam sok keserű tapasztalatok között, hogy az isteni szolgálatot Isten-ellenes dolgok kirekesztésével lehet csak végezni helyesen.

Köszönöm testvéreimnek értem való imáját és köszönöm az imákat meghallgató Istennek az én felgyógyulásomat. — Testvéretek az Urban.

Révy Illyés

ÉRDEKEI A HUSZADIK SZÁZAD EMBEREINEK

(Folytatás a 3-ik oldalról)

mikor az otthonból kilépett? Vajon lélek talál-e lélekre, vagy csak az érzelem érzelemre? Vajon a tegnapi nászcsokor, nem lesz-e holnap gyászcsokor? Vajon holnap nem válik kámforrá a ma kötött érzelmi házasság? Századunk eseményei nagyon megrázóan válaszolnak ezekre a kérdésekre. Sok helyen csak a szégyentől nem indítanak válópert, később pedig csak a gyermekek kötik össze a házas feleket és sok esetben már ez sem számít. De ha mégis együtt maradnak, keresztjei lesznek egymásnak, amelyet kifelé titkon hordanak, de belül roskadoznak annak terhe alatt. Ezzel nem azt mondjuk, hogy minden házasság ilyen, hanem tény, hogy a kereszt ott van minden otthonban, csak nincsen kitéve. Ha a házastársak között jó lábon áll a helyzet, akkor a gyermek és szülők között ég az emésztő tűz. Egyetlen században sem volt annyi zabolátlan, engedetlen gyermek, mint a jelen korban. Nem régen egy társaságban beszélgettem erről a témáról egy intelligens asszonnyal, aki azt mondta többek között, hogy valahol próbáltak annak a nézetnek hitelt adni, hogy mégis csak van valami javulás szülő és gyermek között. Hanem amikor ezt is alaposan megvizsgálták, azt állapították meg, hogy javulás tényleg van, de azért, mert a szülők beleláradtak a hiábavaló harcba és magukra hagyták gyermekeiket, mert látták, hogy gyengéd bánásmóddal nem érnek el náluk semmit sem, erélyes fellépéssel még annyit sem. Sok édesanyának hullanak szüntelen a könnyei, amikor nem kifelé, akkor befelé. Kora vénekké aszalódnak a gyermekek által fűtött égő kemencében. Fáradtságtól kivörösödött szemekkel néznek maguk elé, amíg várják haza azokat, akiktől aztán meg se szabad kérdezni, hol voltak, vagy miért jöttek későn? Sok édesapában vajúdik a kitörni akaró vulkán, amit — mivel nem engedhet a kitörésnek, — saját magát eészti írtózatos fájdalmak közt.

Mennyire mélyen szántott az apostol ekéje, amikor papírra fektette ezeket a szavakat: "...az utolsó napokban nehéz idők állanak be..." Szomorúan jellemzi a gyermekeket ezt mondván: "...szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok."

Amikor beszédünk öt pontját egybevonjuk és a Biblia jövendöléseivel összehasonlítjuk, a Krisztus jövetele tavaszának rügyfakadása meglátása mellett, felsír bennünk a lélek és úgy kiáltjuk: "JÖVEL HAMAR URAM JÉZUS!"

Rev. MOLNÁR ANTAL

SZEMÉLYI HIREK

Rev. A. M. Petre, az Evangéliumi Hírnök hűséges szerkesztője komoly operáció után elhagyta a kórházat ideiglenesen és lassan elindult a felgyógyulás útján. Szigorú orvosi felügyelet és kezelés alatt van. Köszöni a testvériség imáját érte és kívánja továbbra is azok imáját, akik hisznek Isten csodálatos erejében.

*

Rev. Nagy István, a Sao Paulo-i gyülekezet lelkipásztora esés következtében eltörte a bokáját és emiatt korlátozva van nagyon fontos szolgálatában. Noha "minden javukra van azoknak, akik a Urat szeretik," mindazáltal tudjuk azt is, hogy úgy családjának, mint gyülekezetének égető szüksége van reá. — Imádkozzunk felgyógyulásáért.

*

Dr. Baranyai Mihály nyugalmazott magyarországi prédikátor testvér, haladott korára való tekintettel is készül ismét Amerikába. Számít résztvenni június havában a Miami, Floridában tartandó Világ Baptista Kongresszuson. — Adjon Isten boldog találkozást egymással.

Az irodalomra adakoztak

1964 június 1-től december 31-ig

Schafer Ferenc, Willowdale, Ont. $10.00, Papp Emery, Branford, Ont. 1.00, Petrany, Guelph, Ont. 2.00, Balla Elizabeth, Arlington, Virg. 2.00, Hlinka Géza, Elhenta, Alab. 5.00, Pálhegyi István, National City, Cal. 3.00, T. Faulkner, Philadelphia, Pa. 2.00, N. K. Grossman, Glovers Ville, N.Y. 1.00, Nagy Gerzson, Lock Haven, Pa. 5.00, Julia Candel, Canton, Ohio 1.00, Podobni Pál, Pipestone, Man. 10.00, Kovács Géza, Lethbridge, Alta. 5.00, Nagy István, Berwick, Pa. 10.00, Gulyas Julius, Philadelphia, Pa. 15.00, Halas János, Eureka, Mich. 1.00, Demeter Józsefné, Buffalo, N.Y. 2.00, Tatter William Mrs., Oak Lown, Ill. 2.00, Helen Johns, Noblesville, Ind. 2.00, Bobra Gábor, Cleveland, O. 3.00, Raduly Alex, Hemet, Calif. 25.00, Vér Ferenc, Dayton, O. 10.00, Id. Kora József, Woodstock, Ont. 4.00, Mrs. Ignác Fekete, Gary, Ind. 5.00, Louis Papp, Los Vegas, Nevada 5.00, Podobni János, Toronto, Ont. 25.00, Vennek János, Meadow Land, Pa. 1.00, Koromi Imre, Winnipeg, Man. 10.00, Vadas L. F., Mariette, O. 2.00, Kraudy Rose, Németország 1.00, Gerák József, Pert Amboy, N.J. 2.50, Bartus János, Pert Amboy, N.J. 2.50 Hajdu János, La Grange, O. 19.00, D. Domokos, Ceder Grove W., Va. 1.00, Szedlák István, Los Angeles, Calif. 4.00, Lenard József, St. Petersburg, Fla. 5.00, Kovács Elizabeth, Nokomis, Fla. 3.00.

ADAKOZÁS AZ IRODALMI NAPON

Miami M. B. Misszió $10.00, Austin St. Baptist Church, Buffalo, — 70.00, High St. M. Baptista Gyülekezet, New Brunswick, N.J. 16.90, Magyar B. Gyülekezet, New York, N.Y. 60.00, Központi M. B. Nőegylet 20.00, Közp. Diákónus Prédikátor Gyűlés 20.00, Betthesda őreg. Otthona 32.00, M. Baptista Diákónus Szövetség 35.00, M. B. Gyülekezet, Wadsworth, O. 33.50, M.B. Gyülekezet, Canton, O. 35.00, M.B. Gyül. Detroit, Mich. 33.37, M. B. Gyülekezet, Morganton, W. Va. 27.00.

Oh Jézus! Néked, Néked szentelem mindazt, amivel megáldott Istenem, testem erőit, lelkem gondolatát és földi életem minden pillanatát. "Aki azt mondja, hogy őbenne lakozik, annak úgy kell járni, amiképpen ő járt." (I. Ján. 2:6.)

Kedves Testvérek! — Kérdezzük meg saját magunkat, mit tenne Jézus, ha a mi helyzetünkben lenne? Akkor, amikor a mi édes jó Atyánk mindennel bőségesen megáldott. És a mi magyar baptista irodalmunk szenved és összébb kell, hogy zsugorodjék. Mert mi összetett kézzel nézzük annak összeomlását. Kérdezzük meg saját magunktól...

J. Sz. pénztáros

Bethesda Baptist Home

"Tartozunk pedig mi az erősek, hogy az erőtlenek erőtlenségeit hordozzuk . . ." Róma 15:1.

Kétezer éve már, hogy a keresztyének szívükön hordozzák a fenti igét. Az első keresztyének olyan komolyan vették ezt az üzenetet, hogy a saját lelkük örökkévalóságának megnyeréséhez fűzték fontosságát annak, hogy az árvákat nevelni, a betegeket ápolni, az éhezőket táplálni kell. Nemcsak aki kapott, hanem aki adott segítséget, az is épp oly lelki nyereségnek volt részese.

Önkéntes adományból, jótékonycélra szervezett és épített intézetek jellemzik a keresztyén társadalmat. Krisztus után kétezer évvel, látunk nagy előrehaladást az egyházak keretein belül szervezett és épített jótékonycélú intézetekben. Ugyanakkor be kell valljuk, hogy nem tartott lépést a szükséglettel. Amíg keresztyén szívekben önkéntes adományból születtek meg az első árvaházak, kórházak, iskolák, stb., ma azt vesszük észre, hogy lassan mindíg több és több ilyen intézet válik ki az egyházak kereteiből és adópénzből tartják fenn. Az Egyesült Államokban a múlt kalendáriumi évben több, mint 16 billió dollárt használtak fel adópénzből a fizikailag, elméletileg anyagiakban rövidséget szenvedő népek segítségére. Ugyanakkor az önkéntes adományokból csak 3 billió dollár jutott jótékony célokra. Az államok kénytelenek évről-évre több adóból befolyt pénzt erre a célra fordítani, mert évről-évre kevesebb az önkéntes adakozás.

Hogy az állam mindíg nagyobb és nagyobb mértékben visel gondot a szükségben lévőkről, mérnöki pontossággal felépített intézetekben az arra kiképzett személyek beállításával, az mind dícséretére válik a társadalomnak egy bizonyos határig. A határ, vagyis a hiány ott nyilvánul meg az ilyen intézetben, hogy legtöbbször csak a test igényeit elégíti ki. Az állami berendezkedés nem veszi el tőlünk, keresztyénektől a felelősséget, mert bármilyen fényes körülmények közepette működik is, az mind gépies szolgálat csak, ha lélek nincs benne. Az állam pótolja azt, amiben mi meghanyatlottunk — anyagi áldozatban, adakozásban — az ilyen intézetek fenntartására, de nem tudja pótolni azt a közvetlen lelki rokonságot és szeretetből folyó szolgálatot, amivel mi tudunk ilyen helyen szolgálni.

"Nem csak kenyérrel él az ember . . ." Idős hívő testvéreinknek nyugdíjas éveiket eltölteni olyan körülmények között, ahol csak a testről viselnek gondot, nagyon hiányos élet. A nyugdíjba vonulás azonban nem jelent mindenki részére megnyugvást. A mi életünk folyása nem olyan, mint a vízcsapon folyó víz, hogy azt egy csavarással el lehet zárni, vagy más irányba indítani. A megszokott körülményektől való hirtelen megválás a korban előrehaladottak részére nem olyan egyszerű, hogy azt egy fordulattal meg lehetne változtatni minden visszahatás nélkül. Ezért tanácsos, ha mindenki előre készül gondolatban, szellemben, lélekben arra az időre, amikor a megszokott munkakörülménye részére véget ér. Ez az idő lehet örömmel várt idő, mikor új ugart szánthatunk. Amire addig nem volt idő, most elvégezhetjük és mint jól megérdemelt nyereségnek tekinthetjük. Pl. van egy barátom, aki mindíg bibliai társasjátékot szeretett írni s levezetni, de sohasem volt elég ideje arra. Most már nyugdíjban van és nagy élvezettel foglalkozhat azzal. Van egy másik, aki egész életében csendben foglalkozott egy találmánnyal, de sosem volt ideje azt előkészíteni. Most örömmel dolgozhat rajta. Van aki mindíg szeretett halászni, de sohasem volt elég ideje erre. Most nyugdíjban, van ideje a halászatra, ami részére élvezet. Előre fel nem készült nyugdíjba való vonulás unalmas lehet, nemcsak az egyén részére, hanem a körülötte lévők részére is.

Az első világháború előtt és utána az Amerikába és Kanadába vándorolt népünk sok helyen egyedül, magyaroktól távol, vagy összefogva magyar farmtelepeket alapítottak. Városokban, magyarlakta körzetekben sport-, kultúregyleteket és egyházakat alapítva élték szervezett életüket. Gyárakban, bányákban, farmokon, üzleti téren szorgalmas munkaerővel hozzájárultak fogadott hazájuk rohamos fejlődéséhez. Ezek között sokéves múltja van az Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek és annak keretein belül 40 éves múltja és története van Palm Bay, Fla.-ban felépített narancs és más déligyümölcs fák közötti tó mellett működő Bethesda Baptist Home-nak. Bár teljesen angol nevet visel, ez az intézet teljesen a magyar baptista testvéreink és barátaink szerete adományaiból született és 40 évig növekedett; azt a célt szolgálva, hogy nyugdíjba vonult magyar testvéreinknek minden irányban kényelmet adjon. 30, 40, 50 évvel ezelőtt kivándorolt testvéreink ma már nyugdíjban vannak. Nagy része a nyugdíjasoknak jobb éghajlatot keresve elköltöztek Californába, Arizonába, s nagy része Floridába. Igy született meg az a gondolat is, hogy szeretett otthonunkat 1958-ban Michigan államból Floridába helyezte át a Szövetség. 1960-ban, az új, modern épület felépítése után, Rev. Emil Balla és kedves felesége vették át a felelős gondnoki vezetést két évig. Majd 1962 óta Kurtz Lajos és kedves felesége töltik be a gondnoki állást. Jelenleg 34 állandó lakó van regisztrálva. Kurtz Lajos igazgató testvérünk mindíg kész kár magyarul, akár angolul érdeklődő levelekre készséggel válaszolni. A téli hónapokban a két eredeti mellék farmház megtelik a hideg elől menekülő túristákkal.

Az otthon mellett lévő házhelyeken, melyeket az északon lakó testvéreink vásároltak meg — nyugdíjas éveikre gondolva, — most már sorakoznak felfelé az új házak. Hét ház készen van, több tervbe van véve. Három házaspár pedig kész házat vásárolt a közvetlen szomszédságban. Az itt letelepülte, az otthonban lakók, a túristák, mind együtt egy meleg testvéri közösséget képeznek. Uj misszió megmozdulásról itt rövidesen olvasni fogunk.

Amíg még az új épületen lévő adósság kifizetésére tereltünk minden figyelmet, addig testvéreink minden irányból szép támogatást nyújtottak az otthon részére: 5 és 6.000 dollár szokott évente bejönni. Meglepő csökkenés történt ezen a té-

ren amióta az adósság 1964-ben ki lett fizetve. Ha valakinek az lenne a gondolata, hogy az otthonnak nincs tovább szüksége támogatásra, azoknak a következő magyarázattal szeretnék szolgálni: Az 1964 februárban tartott bizottsági gyűlésen a bizottság úgy döntött, hogy a júliusban tartandó évi konvencióra tegyünk meg mindent arra, hogy a hátra lévő 12.000 dollárt kifizessük. A pénztárban lévő készpénz és egy közös megmozdulás lehetővé teszi, hogy e nemes terv megvalósuljon. A konvenció ideje elérkezett, a felhívások megtörténtek s a célt majdnem elértük. Ami hiány mutatkozott, azt kamatmentesen kölcsön kaptuk és az adóságot kifizettük. Az állandó kamat fizetésétől felmentettük magunkat. Minden kilátás megvan arra, hogy az ideiglenes kölcsönt is rövidesen kifizessük.

Hogy a fent említett eredményt az Ur segítségével el tudtuk érni, ahhoz még a jó gazdálkodás mellett a következő lehetőségek álltak rendelkezésünkre: 1. A Michiganban volt birtok eladása után az onnan eddig befolyt összeg. 2. Palm Bay, Floridában eladott házhelyek árai. 3. Gyülekezetektől, gyülekeztekben működő nőegyletektől, szervezetektől, személyes adakozásokból. — A fent említett 1. és 2. pontban foglalt bevételi forrás megszünt. Ha a 3-ban foglalt adakozás is megszűnik az otthon részére, akkor kritikus helyzettel találjuk magunkat szemben úgy lelkileg, mint anyagilag. 1958 óta, amióta ott vagyunk, nagyon sok mindent nélkülöztünk azért, hogy az új épület ki legyen fizetve. Az eredeti épületek karbantartása ottlétünk óta mindíg halasztást szenvedett. A tetők itt-ott befolynak, a külső festék lekopott, az udvar talaja homok, s ennek aszfalttal történő leöntése régen megszavazott teendő. Az új épületben legalább 2 szobának kórházi szobává való felszerelése nagyon szükséges. Vannak — és mindíg is lesznek — lakóink közül olyanok, akik vagy semmivel, vagy csak nagyon kevéssel tudnak eltartásukhoz hozzájárulni.

Látogatóink, akiknek Kurtz testvér és testvérnő kívül-belül bemutatja az intézet működését, mindannyian olyan bizonyságot tesznek a helyről, hogy valóban érdemes érte anyagi áldozatot hozni. Kurtz testvér a környéken sok helyen megfordul és méltóképpen képviseli az otthont vallásos összejöveteleken, service club-okban és hasonló intézetek szövetségében.

Olvasóink szívére szeretném helyezni az ügyet, mert a szükség ma sem kevesebb, mint volt. Ne szünjünk meg otthonunkat támogatni! Csak olyan mértékben tudunk testvéreink segítségére lenni, amilyen mértékben ehhez a segítség bejön.

Schaffer Ferenc Biz. elnök

Cuba. — A "Vista Hermosa Baptist Church" Santiagoban több, mint két évvel ezelőtt megkezdte építését egy 400 üléses templomnak és amint a gyülekezet pásztora, Rev. Pedro Abella jelenti, a kommunista kormány megállította a munkát és csak két év után volt képes azt a gyülekezet befejezni. Annál nagyobb volt az öröm a megnyitásnál. — Ott is győzött az Ur és az Evangélium.

*

Miami Beach, Fla. — A "Baptist World Congress" fogadó bizottsága kéri mindazokat, akik számítanak résztvenni a június 25-30-ig tartandó konvención, küldjék be jelentkezésüket és szálloda igényüket minél előbb, mert máris némi torlódás mutatkozik. 30.000 delegátust várnak 70 különböző országból. Cím: Baptist World Congress, 1452 N.W. 36th St., Miami, Florida.

*

Washington, D.C. — Dr. Warne Dehoneyt, a Déli Baptista Konvenció elnökét Johnson elnök a "National Citizen Committee" tagjává nevezte ki, hogy segítsen a "Civil Rights" törvényt érvényesíteni. — Gratulálunk Dehoney testvérnek ezen megtiszteltetésért és sok bölcsességet kívánunk e nehéz feladathoz.

*

Aberdare, Wales. — A "Welsh Baptist Union" utolsó konvencióján elfogadta azt a tervet, miszerint a prédikátorok egy gyülekezet helyett több gyülekezetet szolgáljanak. Ezt az a helyzet tette szükségessé, hogy 300 gyülekezetnek nincsen lelkipásztora. — Még mindíg kérnünk kell az aratás Urát az aratók kibocsájtásáért.

*

Lansing, Mich. — Michigan állam fővárosában legutóbb azt a törvényt szentesítették, hogy a gyermekeket az elemi iskolából a szülők beleegyezésével ki lehet kérni minden vallás felekezetű lelkésznek vallásoktatásra. Az érdekeltek kérjenek az iskola vezetőjétől bővebb felvilágosítást.

*

Chapel Hill, N.C. — Az "Olin T. Binckey Baptist Church" nyilvános szavazásánál 93 és 9 ellenében úgy szavazott, hogy az "American Baptist Convention"-től kéri a felvételét. Azért amennyire lehet, a "Southern Baptist Convention"-nel is fog dolgozni.

*

Saigon, S. V. — A pusztító háború ellenére is North és South Vietnam között a Southern Baptist misszionáriusok terjesztik az ő munkaföldjüket egészen North Vietnamig. — Imádkozzunk sikerükért, hogy a vakságban élő nép meglássa Krisztusnak csodálatos világosságát.

Egy ember életébe egyedül Krisztus teremthet harmóniát, ha valaki ezt Krisztus nélkül képzeli el, az ámítja önmagát.

Aki a világosságban él, érti a világosságot és a sötétséget is: de aki a sötétségben él, annak nincs fogalma a világosságról.

Dr. Ravasz L.

A Krisztusért való szenvedés nemesebbé teszi a lelket — fogékonyabbá mások szenvedéseivel szemben!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. Elizabeth Haydu
La Grange, Ohio

Ifjusági Szöv. pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. isk. Szövetség pénztárnoka: